Når et parti tager afsked med sin formand, så begynder man at se ting i et større historisk perspektiv frem for i den politiske hverdags dagligdagsperspektiv.
Det har og vil dagen i dag bærer præg af.
Jeg tror hver og én af os i salen ved, at du, Anders, vil gå over i historien som en af Danmarks dygtigste statsministre og en af de største og mest respekterede Venstre- høvdinge gennem alle tider.
Indtil du kom, var listen over Venstres konseilspræsidenter og statsministre gennem historien præget af én ting: Ved skæbnens, vælgernes eller koalitionspartnernes ugunst, har der været tale om åremåls ansættelser af begrænset varighed.
Den tendens gjorde du op med! Det gjorde du, da du slog Niels Neergard som Venstres længst siddende statsminister. Og han måtte endda have flere perioder til at gøre det, du tog i ét hug.
Listen over de episoder i historien, hvor Danmark har spillet en afgørende rolle i forhold til at skabe fred og frihed i Europa er heller ikke meget lang.
Men du har indskrevet dig på denne eksklusive liste på fornem vis.
Det gjorde du, da du på fornemmeste vis forhandlede EU's østudvidelse på plads i december 2002 - og skabte et nyt Europa.
Og vi er mange Venstrefolk, der finder det ligeså historisk, at du den 5. maj 2005 - på 60-året for Danmarks befrielse, sagde frihedskæmperne og modstandsbevægelsen tak, på nationens vegne.
Og din utrættelige og principfaste kamp under Muhammed-krisen vil aldrig blive glemt.
Alle historiske øjeblikke for Danmark og for Venstre. Alle med dig i spidsen.
Vi er stolte af de historiske bedrifter du står bag, men mere end noget andet, så er vi stolte af, hvor vidt du har drevet vores parti.
I dag er det pudsigt at tænke på, at de ord du 23 år gammel afsluttede din afskedstale som VU's landsformand med var følgende: "Vi opstod som og skal stedse være den lille mands parti".
Så her er vi. Ved afslutningen af Venstres Landsmøde. Og derfor en tak til Hans Chr. Schmidt og Jan E. Jørgensen for akkompagnement og sang. Tak til Jens Skipper Rasmussen og hans dygtige ansatte for endnu et velarrangeret landsmøde.
Tak til dirigenterne for veludført arbejde.
Og til alle jer andre. Som kom. Som så. Og som nu drager hjem i alle dele af Danmark som endnu et synligt bevis på, hvor forankret og folkeligt funderet Venstre er:
Når I nu rejser hjem kan I gøre det i forvisning om, at der er skrevet endnu et kapitel i vores fælles historie. Jeg beder jer om at huske, der står et valg foran os, der skal cementere Venstres historisk centrale placering i Danmark - valget til Europaparlamentet den 7. juni.
Fremgang skaber fremgang. Og sejre skaber sejre. Vi - jeg - vil bede jer gå hjem og kæmpe for den fremgang. Og for den sejr. For Venstre. Den 7. juni.
Det vil også lægge en vigtig trædesten til det næste valg, der venter. Om bare 228 dage. Kommunal- og regionsvalget, hvor vi skal have sat blå farver på Danmarkskortet.
Udfordringerne er store. Men ved fælles hjælp og indsats, netop i denne kreds, kan vi trygt gå dem i møde. Vi har igennem den seneste tid set verden blive vendt op og ned. Men vi har vist tænksomhed. Vi har vist ansvar. Og vi har vist ydmyghed.
Lad os holde fast i disse værdier i en omskiftelig tid. Lad os vise os værdige til den tillid, Venstre igennem mange år er blevet vist af den danske befolkning. Lad os bygge et.